

ἐπὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἔθνουσιν-
αλυσίας.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μνησθεῖσα ἀναφορὰ δὲν ὑπεγράφη ἐξ ἑνὸς ἐκείνου, διὰ τὴν κακὴν τύχην τοῦ μὴ εἰδότος γράψαι, καὶ τινὲς τῶν Πληρεξουσίων δὲν ἔδωκαν τὴν ἀπαιτουμένην πίστιν εἰς αὐτὴν, εἴτε εἰλικρινῶς, εἴτε μὴ, τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο σπουδάζον κατ' ἐπαναλήψιν νὰ σᾶς βεβαιώσῃ, Κύριε Πρόεδρε, καὶ νὰ σᾶς παρκαλέσῃ νὰ βεβαιώσετε εἰς τοῦτο καὶ ὅλους τοὺς Πληρεξουσίους, ὅτι δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸν ἐπιλεγμένον τόπον τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἐργασίας των, ἐγγυώμενον τὴν πληρεστάτην ἀσφάλειαν καὶ ἐντάξιν, καὶ παραχωρεῖ, ὡς ὑπεσχέθη, εἰς τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φρουρᾶς, ἃν εἶναι ἀνάγκη, τὴν ἀπαιτουμένην φρουρὰν ἀπὸ τοῦ ἰδίου σώματος.

Οἱ ἄξιωματικοὶ τοῦ σώματος τούτου ἐπεφορτίσθησαν νὰ ὑπογράψωσι τὴν παρούσαν, γενομένην διὰ τῆς κοινῆς συγκαταθέσεως τοῦ σώματος, τὸ ὅποιον σᾶς παρκαλεῖ νὰ δώσῃτε τὴν ἀπαιτουμένην πίστιν, καὶ ἐξακολουθήσετε ἀφόδως καὶ χωρὶς κῆμιν ὑποψίαν τὰς ἐργασίας σας· ἄλλως δὲ, θλίβει δικμαρτυρηθῇ ἐπισήμως διὰ τὴν ἀπορρίψιν τὸν ὅποιον ἡ περίστασις τῷ ἐπεφορτίσῃ μῶμον.

Διομολογοῦντες τὰ πατριωτικά μας αἰσθήματα ὑποσημασμένα.

Ἐν Ἀρία, τὴν 26 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Στρατηγὸς Γ. Σκουρτανιώτης. Οἱ ἄξιωματικοὶ Μιχαὴλ Στέργιος, Γιαννάκης Πλάφεςος, Ἀναστάσιος Μάγος, Κυρίκος Σόκος, Ἀντώνιος Καλιβάρης, Θ. Καζάνης, Ἰωάννης Λοντούλης.

Περὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς Μεθόδου.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν.

Παρόρησιζόμενος διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου μου θέτω ὑπὸ τῆς Σ. Γραμματείας ταύτης ἐν περιλήψει περὶ τῶν τριῶν οὐσιωδαιτέρων μερῶν, τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, Γραφῆς, Ἀναγνώσεως καὶ Ἀριθμητικῆς.

Α. Διὰ τὸν τρόπον τῆς Γραφῆς, ὅσοι μέχρι τοῦδε συνέγραψαν, ὅλοι σχεδὸν συμφωνοῦν, μόνον ὁ Κ. Σαραζὶν ἐπρόθεσε καὶ τὴν Ἰγνογραφίαν, ἥτοι μέρος τῆς πρακτικῆς Γεωμετρίας, τὴν ὁποίαν διαιρεῖ εἰς ὀκτὼ κλάσεις.

Β. Τὴν δὲ Ἀνάγνωσιν ἐδιώρισαν εἰς διωρισμένην μίαν ὥραν νὰ ἀλλάζῃ κατὰ τρεῖς τρόπους, ὡς ἐξῆς, κατὰ τὸν Σαραζίν.

α. Τρόπος. Ὁ ἐρμηνευτὴς δεικνύει μίαν φράσιν, καθεὶς τῶν μαθητῶν ἀλληλοδιαδόχως ἀπαγγέλλει μίαν λέξιν.

β. Τρόπος. Καθεὶς τῶν μαθητῶν ἀναγινώσκει μίαν φράσιν ὁλόκληρον.

γ. Τρόπος. Κρατῶν εἰς χεῖρας τὸν πίνακα προβάλλει ἑκάστην ἀπὸ μίαν λέξιν, ὧν τῶν μαθητῶν ἀνὰ ὀκτὼ εἰς ἐν ἑκατόκιον, π. χ. «ἐργοδιώκτης» ὁ α' λέγει ἐρ- ὁ β' γα- ὁ γ' δι- ὁ δ' ὠ- ὁ ε' κτης- ὁ ς' ἐπαναλαμβάνει τὸ ἴδιον ἐ- ὁ ζ' ρ- ὁ δ' ἐρ- ὁ ε' α' γ- ὁ β' ς- ὁ γ' γα- ὁ δ' δ- ὁ ε' ι- ὁ ς' δι- ὁ ζ' φ- ὁ δ' κτ- ὁ ε' π- ὁ β' ς- ὁ γ' κτης, ἐργοδιώκτης.

Ὁ Κ. Σαραζὶν διαιρεῖ τὴν ἱερὰν Κατήχησιν εἰς ὀκτὼ κλάσεις. Τὸ μὲν α' τμήμα «προσευχῶν μαθητῶν» συσταίνεται

ἐκ τῶν τεσσάρων πρώτων κλάσεων τῆς ἀναγνώσεως. Ἡ δὲ ε', ς' καὶ ζ' κλάσις συσταίνουσι τὸ β' τμήμα «τὴν ἱερὰν ἱστορίαν». Ἡ δὲ η', τὸ γ' τμήμα «τὴν ἱερὰν κατὴ χησιν».

1. Τρόπος. Εἰς τὸ α' τμήμα ὁ ἐρμηνευτὴς κρατῶν τὸ βιβλίον ἀπαγγέλλει ἀργὰ καὶ καθαρὰ ἀπὸ μίαν φράσιν, καὶ καθεὶς τῶν μαθητῶν λέγει ἑξωθεν ἀπὸ μίαν λέξιν.

2. Τρόπος. Ἀναγινώσκει ὁ ἐρμηνευτὴς μίαν φράσιν, καὶ ἐρμηνεύει τὸν α' μαθητὴν, λέγων αὐτὴν λέξιν πρὸς λέξιν διὰ νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ καὶ ἐκεῖνος, ἔπειτα τὸν β' τὴν αὐτὴν, κατόπιν τὸν γ', καὶ καθεξῆς.

3. Τρόπος. Ὁ ἐρμηνευτὴς βάλλει ὅλους τοὺς μαθητὰς νὰ ἀπαγγέλλωσιν ἀλληλοδιαδόχως ὅλον τὸ μελετηθὲν τεμάχιον εἰς τὰς δύο προτέρας ἀσκήσεις.

Ἐκ τῆς παραδόσεως τοῦ α' τμήματος κατανοεῖ τις καὶ διὰ τὰ ἀκόλουθα δύο τμήματα.

Προσέτι ὁ Κ. Σαραζὶν διαιρεῖ τὴν γραμματικὴν εἰς ὀκτὼ κλάσεις, καὶ τὴν σπουδάζουν οἱ τῆς ζ' καὶ η' κλάσεως τῆς ἀναγνώσεως, οὕτω.

α. Κλάσις. Εἰσαγωγή· διαίσεις τῶν γραμμάτων, ἡ ἐξ αὐτῶν σύνθεσις τῶν συλλαβῶν καὶ λέξεων· πνεύματα, τόνοι, κτλ. β'. Κλάσις. Ὁρισμὸς τῶν μερῶν τοῦ λόγου. γ'. Περὶ ἄρθρου καὶ ὀνόματος. δ'. Περὶ κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ τῶν ἐπιθέτων. ε'. Περὶ ἀντωνυμίας. ς'. Περὶ ῥήματος καὶ μετοχῆς. ζ'. Περὶ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου. η'. Γενικαὶ ιδεαὶ περὶ παραγωγῆς, συνθέσεως καὶ συντάξεως.

Γ'. Εἰς δὲ τὴν παράδοσιν τῆς Ἀριθμητικῆς ὅλοι σχεδὸν συμφωνοῦν· διαφέρει δὲ ἡ τοῦ Κ. Σαραζίν, ἐπειδὴ διορίζει νὰ παραδίδωνται ἐκάστου ἡμικυκλίου μαθηταί, γράφοντες τὴν εἰς μαυροπίνακα.

Παρατηρήσεις.

Οἱ ἀλληλοδιδασκτικοὶ νομίσαντες ὅτι εἶναι ὠφέλιμον εἰς τοὺς μαθητὰς ἐδιείρεσαν τὴν διωρισμένην μίαν ὥραν τῆς ἀναγνώσεως νὰ ἀλλάζῃ εἰς τοιοῦτους ποικίλους τρόπους, ὡς παρατηρεῖ τις εἰς τὴν ὡς παράδειγμα λέξιν «ἐργοδιώκτης». Ὁ μαθητὴς ὅμως ἐξοδεύει ματαίως τὸν πολύτιμον καιρὸν του, καταντᾷ δὲ μίαν ὥραν σχεδὸν νὰ σπουδάζῃ καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Εἰς τοὺς τρόπους τούτους τῆς ἀναγνώσεως ὀλίγην διαφορὰν ἔχουν καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ Ἀλληλοδιδασκτικῆς συγγράψαντες.

Εἰς δὲ τὴν παράδοσιν τῆς ἱερᾶς Κατήχησεως πόσον ἀνάρμοστον εἶναι νὰ διδάσκωνται οὕτω μαθηταὶ ἀρχάριοι εἰς τὸ ἀλφάβητον καὶ συλλαβισμόν! προσέτι καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῆς γραμματικῆς ἀρχάριοι μαθηταὶ νὰ διδάσκωνται περὶ παραγωγῆς, συνθέσεως καὶ συντάξεως, ἀνήκοντα τὰ τοιαῦτα εἰς μαθητὰς ἱκανῶς γυμνασθέντας εἰς τὴν παράδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραφέων.

Προσέτι πόσον ἀνάρμοστον εἶναι νὰ διαιρῇται ἡ κατήχησις εἰς ὀκτὼ κλάσεις, καθὼς καὶ ἡ γραμματικὴ εἰς ἄλλας ὀκτὼ κλάσεις, καὶ ἡ ἰγνογραφία εἰς ἄλλας ὀκτὼ κλάσεις! ὥστε λοιπὸν, ἐνῷ ἔχομεν ἀνὰ ὀκτὼ κληρικὰς τάξεις δι' ἕκαστον εἶδος τῆς τε γραφῆς, ἀναγνώσεως καὶ ἀριθμητικῆς, γινομένης 24 τάξεις· προσθετόμεναι δὲ καὶ αἱ ἄλλαι ὡς ἀνωτέρω 24 κλάσεις, γίνονται ὅλαι 48 κλάσεις, ὥστε οἱ μαθηταὶ ὁργανιζόμενοι οὕτω πῶς εἰς μέγαν ἀριθμὸν κλάσεων, γίνεται βιασμένος καὶ συγκεχυμένος ὁ ἀλληλοδιδασκτικὸς ὁργανισμὸς, καὶ ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν πρόοδόν των, ἐνῷ καταροῦν καλλιστα νὰ μετριασθῶν καταλληλοτέρως αἱ τάξεις διὰ τὴν ταχεῖαν πρόοδον τῶν μαθητῶν.

29. 27 Ιουλίου 1832.

Ε. Α.

ΤΕΛΕΥΤΗ — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησίαν, Φόρον 36.
Εξαμηνιαία 18.
Τριμηνιαία 9.
Αί συνδρομαί γίνονται, ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τα λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.
Συνεδρίασις Ε', Ιουλίου 19.
Προεδρία τοῦ Κ. Πανούτσου Νοταρᾶ.

1. Ανγνωσθήσαν τὰ πρακτικά τῆς χθεςινῆς συνεδριάσεως, καὶ ἐπιδιορθωθέντα ἐνεκρίθησαν.
2. Ἐγένοντο τρεῖς ἐγγραφοὶ προτάσεις, αἱ ἀκόλουθοι· α' τὸ νὰ εἶναι πᾶς Πληρεξούσιος ἀνεύθυνος δι' ὅσα ἐντὸς τοῦ Συνεδρίου ὁμιλεῖ· β', τὸ νὰ μὴν ἐμπρὲς κανεῖς Πληρεξούσιος νὰ ἀναγερῇ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως ἀνευ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου· γ', τὸ νὰ ὑπογραφῶσι τὰ πρακτικά τῆς πρώτης συνεδριάσεως καὶ τὰ τῆς τελευταίας ἀπὸ ὅλους τοὺς Πληρεξούσιους.
3. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῶν προλαβουσῶν τακτικῶν συνεδριάσεων, καὶ ἔμειναν διὰ τὴν αὐρίον ἀντιγραφθέντα εἰς διδύλον νὰ ὑπογραφῶσιν, ἀφοῦ πρότερον παρὰβλήθωσι μετὰ ἀντιγράφων καὶ ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ διοριθείσης εἰκοσιεναμελοῦς ἐπιτροπῆς.
4. Ἐπροβλήθη καὶ ἐνεκρίθη τὸ νὰ διανέμῃ ὁ Εφημεριδογράφος τῆς Κυβερνήσεως τυπωμένα τῶν ἡμερησίων πρακτικῶν ἀνὰ δύο ἀντίτυπα εἰς ἕκαστον τῶν Πληρεξουσίων, ὥστε τὸ ἐν νῦν μένῃ εἰς χρῆσιν τοῦ, καὶ τὸ ἄλλο νὰ πέμπεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ.
5. Ἐπροβλήθη νὰ ὀρκισθῶσιν οἱ μὴ ὀρκισθέντες Πληρεξούσιοι, καὶ ἐγκριθέντος τοῦ προβλήματος, ἔλαβον τὸν ὄρκον κατὰ τὴν συνήθη τῆξιν.
6. Ἐπροβλήθη καὶ ἐνεκρίθη τὸ νὰ καταχωρίζωνται ὁλόκληρα εἰς τὰ πρακτικά ὅλα, ὅσα εἰς σκέψιν λαμβάνονται σχεδία, γινόμενα ἀπὸ ἐπίτηδες παρὰ τῆς Συνελεύσεως διορισμένης ἐπιτροπῆς· ὅσα δὲ σχεδία παρουσιάζονται ἀπὸ ἑνα ἢ ἐκ πολλοῦ τῶν Πληρεξουσίων ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Συνελεύσεως, καθὼς καὶ τὰ ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν, ὑποβαλλόμενα μὲν εἰς συζήτησιν, νὰ καταχωρίζωνται εἰς τὰ πρακτικά, εἰς τὸ ἐναγτίον δὲ, νὰ δίδεται πρὸς τὸν παρουσιάσαντα ἀντίγραφον αὐτῶν ἐπικυρωμένον παρὰ τῶν Γραμματέων, χάριν τῆς γνησιότητος, διὰ νὰ τὸ δημοσιεύῃ, ἂν θέλῃ, διὰ τῶν ἐφημερίδων.
7. Ἐπανελήθη ταῦτοχρόνως ἡ κατὰ τὴν β' συνεδρίασις γενομένη πρότασις, ἂν τῶν μειοψηφούντων αἱ γνώμαι νῦν νὰ καταχωρίζωνται εἰς τὰ πρακτικά, καὶ συζητήσις γενομένης, ἀνεβλήθη ἡ ἀπόφασις εἰς ἄλλαν συνεδρίασιν.
8. Ἐπαναληφθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸ πανελλήνιον προκηρύξεως, ἐδιωρθώθησαν οἱ εἰς σκέψιν παρατεταμένοι παρὰ τῶν Γραμματέων, καὶ ἐνεκρίθη νὰ δεκλῶσιν αὕτη καὶ πρὸς ἀναγνώσιν τῆς ἐθνικῆς γῆς κατὰ τὸν καταλληλότερον

τρόπον συμβιβάζομενον μετὰ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ μετὰ τὴν ἐκασφάλισιν ὅλων τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν χρῶν.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΓΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.
Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑ Α.

Ἡ κατὰ συνέχειαν Δ' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Θεωροῦσα τὰ ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν πολιτικῶν φρονημάτων προκύψαντα δεινὰ, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους·

Ἐχούσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, μάλιστα δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους μέχρι τῆς σήμερον συμβάντα κοινὰ καὶ μερικὰ δυστυχήματα, καὶ τὰς ἐντεῦθεν προελθούσας πολυειδίαις ζημίαις·

Σκοπὸν προθεμένη τὴν εἰρηνικὴν τῶν πραγμάτων ἀποκατάστασιν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν πάσης αἰτίας, ἥτις ὑποβάλλουσα τὰ πάθη δύναται· ἡ ἀναβάλλη τὴν εἰλικρινῆ ἑνωσιν τῶν πολιτῶν πάσης τάξεως καὶ παντὸς φρονήματος.

Ἰχούσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἱερότητα τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ ὀδηγουμένη ἀπὸ τὰς ἀρχῆς, ὅσας ἡ δικαιοσύνη ἐντέλλεται·

Ψηφίζει τὰ ἑξῆς.

Α. Παραδίδονται εἰς παντελὴ λήθην ὅλα τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος ἐγκλήματα τὰ πηγάσαντα ἀπὸ πολιτικῆς δοξασίας.

Πᾶσα ἐγκληματικὴ ἀγωγή διὰ πράξεις ἢ δι' ἔργα πολέμου, ἐξ αὐτῶν τῶν δοξασιῶν προελθόντα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἀποσθέννται.

Πᾶσα ἐγκληματικὴ ἀπόφασις κατὰ συνέπειαν τοιαύτης ἀγωγῆς ἐκδοθεῖσα λογίζεται ὡς μὴ ὑπάρξασα.

Β. Ὅλοι αἱ δημόσιαι ζημίαι αἱ προκύψαντες ἀπὸ ἔργα πολέμου, πηγάσαντα κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀπὸ πολιτικῆς δοξασίας, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν λήθην ταύτην, καὶ πᾶσα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου πολιτικὴ ἀγωγή διὰ τὰς τοιαύτας ζημίας ἀποσθέννται.

Γ. Αἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτιῶν πρὸς τοὺς ἰδιώτας προκύψαντες ὕλικαι καὶ ἀποδοδευμέναι ζημίαι θέλουσιν ἀποδοθῆναι ἐκ τῶν δημοσίων, συμπεριλαμβανόμεναι εἰς ὅσα γενικῶς θέλουσι ψηφισθῆναι περὶ ἀποζημιώσεων. Πᾶσα πολιτικὴ ἀγωγή κατὰ ἰδιώτου περὶ ζημιῶν τοιαύτης φύσεως ἀποσθέννται.

Δ. Δίδεται προθεσμία εἰκοσιν ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐνταύθα δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος, εἰς τοὺς ὅσοι θέλουσι νὰ ἀπολαύσωσι τὰς ἀπανεμομένους παρ' αὐτοῦ ἀσφαλείας, καὶ προθεσμία ἡμερῶν πέντε, μετὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐκκαταποίησιν τοῦ, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ αὐτὸ ἅμα δὲ εἰς αὐτὴν γένῃ

αὐτὸν τὸ παρὸν ψήφισμα, δι' ὅσας ἐχθροπραξίας ἡ κακοπραξίας πράξωσι, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων, καὶ εἰς διπλᾶς ἀποζημιώσεις.

Ἐ. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων, δημοσιευθῇ ἀμέσως διὰ τοῦ τύπου καὶ ἐργηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κομιζόμενον ἀπὸ ἐπίτηδες ἀρνησαμένους ὅπου ἡ γρεῖα ἤθελε τὸ ὑπαγορεύσει.

Ἐν Πρωτοῖα, τῇ 20 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Νοταρᾶς, Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. Μαυροκορ-
νός, Π. Μαυρομιχάλης, Ἀναγ. Δηλιγιάννης, Χ. Καπετα-
νᾶκης, Σ. Θεαγένης, Α. Φωτίλας, Α. Μαρκέλλος, Κ. Κριτο-
βυλῆς, Πιέρρος Τρουπάκης, Σ. Τρικούπης, Π. Φαρμακό-
πουλος, Ν. Κ. Γκίκας, Β. Χάλης, Σίφης Δελιγιαννάκης,
Σαμάτης Ἀστέρης, Θ. Ἀμοιρος, Α. Καμπανάκης, Ε. Ξένος,
Γ. Κανισκᾶς, Μ. Πολέμης, Δρόσος Μανσούλας, Γ. Χρυσίδης,
Α. Μοναρχίδης, Π. Ταταράκης, Ἀντώνιος Εὐσταθείου, Ι. Δα-
σίου, Τζαννῆς Καμπάνης, Ἀργυρὸς Α. Ταρμποχτσῆς, Δημ.
Χ. Ἀναγνώστου, Σ. Πάγκαλος, Σπ. Βαλέτας, Α. Δελαγραμ-
μάτικας, Μύρων Μελιδονάκης, Ι. Οἰκονόμου, Ἀναγ. Ν. Μό-
στρας, Α. Κοντόσταυλος, Γ. Πλέσας, Ἐμ. Μελετόπουλος,
Γ. Α. Κριεζῆς, Α. Λογοθετόπουλος, Α. Μπιρμπίλης, Θ. Ξένος,
Γ. Δαρειώτης, Φραγκ. Κ. Μαῦρος, Α. Χρυσόφουλος, Β.
Χρηστόπουλος, Π. Καλαγεράς Λογοθέτης, Ι. Μ. Μιλαήτης,
Π. Μπενάκης, Β. Ἀναπλιώτης, Π. Νικολόπουλος Γρηγοράκης,
Στ. Πικολάκης, Α. Πύμερ, Εὐαγγέλιος Καπετανάκης, Π. Γερα-
καράκης, Ν. Κριεζιώτης, Α. Α. Λοιδορίκης, Α. Μπιρμπίλης,
Γ. Δοκός, Μ. Παρίσης, Α. Κορτέσης, Α. Τζωρτζάκης, Ν.
Δηλιγιάννης, Ἐμ. Ἀντωνιάδης, Σπ. Χρηστάς, Γιαννάκης Χ.
Πέτρου, Ι. Γκούστης, Ι. Φίλωνος, Α. Κριεζῆς, Α. Ν. Ἀπο-
στόλης, Μ. Βερνάρδος, Ἀνδ. Τζικνόπουλος, Μ. Καλαγκᾶς,
Ν. Λογοθέτου, Ν. Γιωῆλιος, Λυκοῦργος Ι. Κρεστενίτης, Κ.
Δηλιγιάννης, Θ. Χ. Χρήστου, Α. Πρίντιζης Μαρσίνης, Ν.
Οἰκονομόπουλος, Ν. Π. Ἀλεξόπουλος, Π. Κοσσανάκος, Α. Π.
Μαυρομιχάλης, Α. Γρηγοράκης, Ρ. Παλαμίδης, Ν. Γυπα-
λεζίου, Α. Καμπᾶς, Α. Πολυδώρου, Γ. Πετρόπουλος, Β. Κ.
Καπετανάκης, Γ. Νοταρᾶς, Κ. Παπαγεωργίου, Α. Πανᾶς, Σ.
Λογοθετόπουλος, Σ. Σπηλιωτόπουλος, Α. Οἰκονομίδης, Σ. Φρα-
τζίσκος, Μ. Η. Μαλατράκης, Ζ. Μπούρας, Γ. Ἰουστινιανός,
Ι. Παπαδόπουλος, Ν. Πονηρόπουλος, Γ. Μπάστας, Ν. Ζέρβας,
Β. Πρωτόπαπα, Γρ. Παπαλεζίου, Γ. Βαλτινός, Γ. Παπ. Θα-
νασόπουλος, Α. Μελετόπουλος, Γιαννάκης Γιολτάσης, Χρ.
Ματακίδης, Γ. Τρομάρας, Κ. Ζέρβας, Α. Γουζούασης, Τρι-
αντάφυλλος Δημητρίου, Λάμπρος Ἀλεξάνδρου, Α. Ἐγκολφό-
πουλος, Στάμος Στάϊκος, Γεώρ. Σαμσαρέλος, Κ. Κανελέτιος,
Κωνσταντῖνος Χαλκιώτης, Μιχ. Γρίβας, Ν. Α. Μπότσης,
Ἀναγν. Χ. Ἀναργύρου, Ἀνδρέας Ἰσίου, Γιαννάκης Στάϊκου,
Γκίκας Καρακατσάνης, Γ. Σπ. Παπαδόπουλος, Α. Ἐμ. Παπᾶ,
Νικ. Α. Ὀρλόφ, Γ. Δέλης, Π. Μοναστηριώτης, Β. Ν. Μπουν-
τούρης, Κ. Ζωγράφος, Γεώρ. Κουντουριώτης, Ἀνδ. Μιαούλης,
Μ. Σκούρδας, Ι. Στράτος, Μ. Τροχάνης, Ἀνδρ. Καλαμογδά-
ρης, Ἀνδρ. Λόντος, Γ. Τσουδερός, Ν. Καλαγερόπουλος, Ν.
Μπόμπολας, Γ. Πρωτοπαπᾶ Πλατανιώτης, Ι. Α. Ἄλμπης,
Βασίλειος Τριχᾶς, Θανάσης Μπουγάτσας, Τάτσης Μαγκίνας,
Α. Πολυζωίδης, Α. Ἰψηλάντης, Γ. Ν. Βαρνακιώτης, Ἀναγ.
Μακρυπυκάμισος, Χ. Κλονάκης, Β. Κουρουσσόπουλος, Σ.
Ἀντωνιάδης, Ἰω. Κωλέττης, Κ. Μπότσαρης, Γ. Α. Μπέσας,
Ι. Βλάχος, Χ. Π. Πολίτης, Ι. Κ. Κυριακός, Ν. Κορφιοτάκης,
Π. Εὐσταθείου, Α. Γ. Κριεζῆς, Α. Κίτσος, Π. Πιτσουλάκος,
ω. Δεσκούνης. Οἱ Γραμματεῖς Α. Πολυζωίδης, Α. Χρηστίδης.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 28.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι τῆς Συμμαχίας ἐκοίνωσαν εἰς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ Ἰψηλὴ Πόρτα παρέστησεν ὅτι ἱκανὸς ἀριθμὸς Ἑλλήνων ὑπηρετεῖ εἰς τὸν Αἰγυπτιακὸν στόλον, ὅτι ἀπρεπὲς εἶναι ἡ πρὸς αὐτὸν συνδρομή των, καὶ ὅτι, θαρροῦσα εἰς τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐν Κων-
σταντινουπόλει Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἐλπίζει τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς τὴν πατρίδα των.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις περὶ πολλοῦ ποιούμενη τὴν αἰ-
τησίαν τῆς Ἰψηλῆς Πύρτας, καὶ μάλιστα καθ' ἣν στιγμὴν διὰ τῆς συγκαταθέσεώς της συνήργησε, καθ' ἣσον εἰς αὐτὴν ἀνῆκεν, εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθοποιῶν τῆς Συμμαχίας βουλῶν, παραγγέλλει καὶ διατάττει τοὺς κατὰ τὴν Αἴγυπτον στρατιωτικῶς ὑπηρετοῦντας Ἕλληνας, τοὺς ἀνέχοντας εἰς τὸ νέον Κράτος, νὰ παύσωσιν, ἀλλὰ τοὺς κοινοποιηθῇ ἡ παρούσα, ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐπανερ-
χόμενοι εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει θεωρήσῃ μετ' ἀδιάφορον ὄμμα τὴν παρακοὴν εἰς τὰ διαταττόμενα.

Ἐξεδόθη τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Α. ΓΥΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
ΖΑΗΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑ-
ΞΑΣ, Α. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορίου
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 27 Ἰουλίου.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἔγει-
νεν ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως
τῆς Ἑλλάδος ὉΘΗΝΟΣ. Ἀναγνωσθέντος τοῦ ψηφίσματος τῆς
ἀναγορεύσεως, ὅλος ὁ σύλλογος ἀνευφήμησεν ὁμοθυμαδὸν κρά-
ζας· « Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! ἐπευφήμησε δὲ μετ' ἐνθουσια-
σμῶν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀκροατῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦσαν
γεμάτον τὸ ἀκροατήριον. Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐνε-
κρίθησαν εὐχαριστήρια γράμματα πρὸς τὰς τρεῖς σεβαστάς
Συμμάχους Δυνάμεις καὶ πρὸς τὸν Μεγαλειστάτον Βασιλέα
τῆς Βυαρίας· καὶ εἰς ταῦτα δὲ μετ' αὐτὴν εὐγνώμονα ἐκ-
φρασιν ἐπευφήμησαν ὅλοι κράζαντες· « Ζήτωσαν οἱ τρεῖς
Σύμμαχοι Μονάρχαι! Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυα-
ρίας! » Τὰς σημαντικὰς ταύτας πράξεις τῆς Συνελεύσεως
θέλομεν σπεύσει νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον
τῆς ἐφημερίδος μας.

Τὸ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Ἀριαν εὐρισκόμενον στρα-
τιωτικὸν ἐκ τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Κριεζώτου διευ-
θύνει τὴν ἐξῆς ἀναφορὰν.

Πρὸς τὸν Σ. Πρόεδρον τῆς κατ' ἐπανάληψιν Δ'
τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Σεβαστὲ Πρόεδρε,

Χθὲς δι' ἀναφορᾶς καὶ τὸ ἀνταγωνιστικὸν πνεῦμα
ἐξέφρασε δι' ἡμῶν εἰς ὅλους τοὺς Πληρεξουσίους τὸ αἰσθητὸν

Όταν δὲ διδάσχεται ἡ ἀριθμητικὴ εἰς τοὺς μαυροπύγκας, ἴσως ἀνὰ εἰς μαθητὴς ἀπὸ ἐν μέρος τῆς πράξεως, προβαλόντος τοῦ πρωτοσχόλου, τότε ὅσοι θέλουν, θὰ προσέχουν, ὅταν φέρουν μετ' ἐαυτῶν τὰ ἀνάγκαια τῶν εἰς τὰ ἡμικύβια, ὑποχρεώνονται νὰ γράφουν ἀμέσως συγχρόνως τὸ προβαλλόμενον, ἐπεὶ δὲ, ὅστις δὲν ἐπρόσεξε, καταβιβάζεται ἐσχάτως. λοιπὸν ὁ τρόπος οὗτος τοῦ Σαραζίν φαίνεται μὲν οἰκονομικὸς, εἶναι ὅμως πολλὰ ἐπιζήμιος.

Ὁ σκοπὸς λοιπὸν τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου εἶναι διὰ ἐπιταχυνθῆ ἡ διάδοσις τῆς παιδείας, ἐνῶ κατὰ τοὺς ταυτοὺς τρόπους ἀδυνατεῖ ἡ πρόδός της.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς προπαιδείας μέλος ὦν τότε ἐπρόβαλλον, νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ ἐπιτροπὴ τὸ σύστημα τοῦ Σαραζίν, μήτε κανὲν ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἐξετάσῃ πρῶτον ὅλα ἄρθρα πρὸς ἄρθρον, καὶ εἰ μὲν εὖρῃ κατὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἔθνους τοιοῦτον βιβλίον, νὰ τὸ παραδεχθῇ, εἰ δὲ, νὰ ἀπανθίσῃ τὰ κατὰλληλότερα, εἴτε προσθέτουςα καὶ ἰδικὰς της παρατηρήσεις νὰ συντάξῃ τὸν ἀλληλοδιδασκτικὸν ὀργανισμόν, μετὰ τὸν ὁποῖόν νὰ ὀργανισθοῦν τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ τῆς Ἐπικρατείας. τὰ δὲ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἔχοντες πεποιθήσιν εἰς ἐαυτοὺς περὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς, καθὼς καὶ ὁ Κυβερνήτης, παρεδέχθησαν τὸ βιβλιαρίον τοῦ Σαραζίν. Ἐγὼ διευμαρτυρήθη περὶ τούτου ὅτι, ὅσα εἶδον ἀλληλοδιδασκτικὰ βιβλία Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν δὲν μετέπειθον περὶ τοῦ ὀλικοῦ ὀργανισμοῦ τῶν. εἶχον ὅμως μέρη ἱκανὰ ἀξιοσημείωτα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ συλλέξῃ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸν τοιοῦτον εὐκοπώτερον ὀργανισμόν. Προσέτι ἐπρόβαλλον ὅτι ἡ ὕλη τῶν διωρισμένων μαθημάτων εἰς τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν εἶναι ἀτελεστάτη καὶ ἀκανόνιστος· ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέμενε, ὡς εἶπομεν, καὶ δὲν ἤρκεσθη μόνον εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ βιβλιαρίου τοῦ Σαραζίν, ἀλλὰ συνέγραψεν εἰς αὐτὸ καὶ τόσα ἄθλια προλεγόμενα, καθὼς συνέγραψε καὶ τόσα μάταια καὶ αὐθαίρετα πρακτικά!

Ἄν λοιπὸν ἐξακολουθοῦσε, καθὼς ἐπρόβαλλον, ἤθελε φυλάξει τὰ δίκαια τοῦ ἑαυτοῦ της, νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ ἔθνους.

Ἡ Σ. Γραμματεία αὕτη, ὅταν ἤθελεν ἀποφασίσαι νὰ κανονίσῃ τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα τῆς Ἐπικρατείας, προβάλλων τὴν ἀπλὴν γνώμην μου, νὰ συστήσῃ μίαν ἐπιτροπὴν τριμελὴ ἀπὸ ἀνθρώπους πεπαιδευμένους, ἂν καὶ μὴ ἡξέροντας τὴν μέθοδον ταύτην· νὰ προσκαλέσῃ δ' ἔπειτα ἡ Γραμματεία ὅσους ἔχουν συγγεγραμμένα περὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς, νὰ τὰ παρήκσιασάν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ τὰ ἐξετάσῃ ἀνὰ ἕκαστον μέρος τῶν, οἱ δὲ συγγράψαντες νὰ δώσουν τὸν λόγον δι' ἕκαστον ὅτι δ' ἐγκριθῇ, ἐκεῖνο νὰ παραδεχθῇ, καθὼς καὶ τὴν εἰς τὸν ὀργανισμόν ἀνήκουσαν ὕλην τῶν μαθημάτων· καὶ ἕκαστος συγγράψας θέλει καταπεισθῇ τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς τινος βίας, καθὼς ἠκολούθησεν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ προλαβόντως εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ τρόπου τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς τοῦ Σαραζίν. Ἰποσημειοῦμαι μετὰ τὸ προσῆκον σέβας.

Τῇ 20 ἰουλίου 1832, ἐν Ἀθήναις.

N. Νικητόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Παρισίων, 13 ἰουνίου. — Ἡ ἔφημερίς τοῦ Μαδρίτου τῆς 2 τοῦ ἐνεστώτος περιέχει τὴν ἐξῆς διακήρυξιν. «Μελλόντων τῶν δύο ἀνάκτων τῆς Πορτογαλλίας νὰ πολεμήσωσι πρὸς

ἀλλήλους, ὁ ἐν τῷ Τάγῳ ἀραγμένος Ἀγγλικὸς στόλος ἐξῆλθε διὰ νὰ ὑπάρῃ νὰ σταθῇ πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ρόκας, καὶ προσκυζήθῃ ἀπὸ νέαν δύναμιν μετὰ τὸν διπλοὺν σκαπὸν, νὰ ὑπερασπισθῇ μὲν τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰ συμφέροντα τῶν Ἀγγλων, νὰ ἐμποδίσῃ δὲ πᾶσαν παρέμβασιν ἰσχυροῦς ξένης Δυνάμεως, διότι κατὰ μόνην τὴν περίστασιν ταύτην θέλει ἐκτραπῇ ἡ Ἀγγλία τῆς ἀκριβοῦς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισε νὰ διατηρήσῃ. Ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς κινούμενος ὁ Βασιλεὺς, ὁ Κύριος ἡμῶν, παρεδέχθη παρόμειν πολιτικὸν σύστημα· εἰν δὲ ἀφίνη ἡ Α. Μ. εἰς τοὺς Πορτογαλλοὺς μόνους τὸ νὰ κρίνωσι τὰ διάφορα ταῦτα, ὅν δύνανται ὅμως, ὡς συνετῶς προνοοῦσα, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἰσχυρίαν τῶν ὑπηκόων της εἰς τὴν διακρίσιν τῶν μελλόντων καὶ ἀπρονόητων συμβάντων· διὰ νὰ θέσῃ δὲ τὴν ἰσχυρίαν ταύτην ὁ Βασιλεὺς ἐκτός παντὸς κινδύνου ταραχῆς, ἀπεφασισεν ὥστε τὰ εἰς διάφορα μέρη τῶν Πορτογαλλικῶν συνόρων κατεσκευασμένα στρατεύματα νὰ συγκροτήσωσιν ἓνα στρατὸν φυλακῆς, τοῦ ὁποῖου διωρίσθησαν ἤδη ὅτε ἀρχιστράτηγος καὶ οἱ πρώτιστοι ἀξιωματικοί. Ἀκολουθοῦσα τοιοῦτοτρόπως ἡ Α. Μ. τὰς συμβουλὰς τοῦ ὀρθοῦ λόγου, πράττει συμφώνως μετὰ τοὺς πραγματικὸς καὶ σωτηρίους σκοποὺς, τοὺς ὁποῖους διὰ μικροτέρας ἀπορρομῆς φόβου παρεδέχθη ὁ σεβαστὸς αὐτοῦ σύμμαχος ὁ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας Βασιλεὺς. Ὁ στρατὸς οὗτος θέλει μένει ἀπολύτως παθητικὸς, καὶ θέλει ὑπέχει ἀπὸ πάσης παρεμβάσεως, καθὼς ἀπεφάσισε καὶ ὑπεσχέθη ἡ Α. Μ. Ἀλλ' ἐάν ποτε ἀπαιτεῖτο ἀπὸ ἰσχυρὰν ἀνάγκην, ἢ ἐάν τις Δύναμις ἤθελεν ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ἔριν ταύτην, ἥτις εἶναι προσωπικὴ, ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀντικρούσει τὴν ἀδικοπραγίαν μετὰ τὴν εὐγενῆ ἐκείνην ἐνέργειαν καὶ σταθερότητα, τὴν ὁποίαν ἐδειξν οἱ Ἰσπανοὶ πολεμοῦντες ὑπὲρ τοῦ δικαίου. Σέβεται ὁ Κυρίαρχος ἡμῶν τὰ ἀλλότρια δίκαια, ἀλλὰ δὲν θέλει συγκατανεύσει ποτὲ νὰ ἴδῃ τὰ ἴδια αὐτοῦ καταφρονούμενα, οὐτε ταραττομένην τὴν ἰσχυρίαν τοῦ λαοῦ του. »

— Ἡ κατ' εὐθείαν ἐκ Λισαβώνας εἰς τοὺς Παρισίους ἀλληλογραφία φθάσει μέχρι τῆς 28 τοῦ Μαΐου, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς χρονολογίας γράμματα ἐκπονηθήθησαν ἤδη ἐκ Λονδίνου. Ὅλα περιγράφουν μετὰ δυνατὰ χρώματα τὴν νάρκωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπεσον οἱ Μιχουελῖται ἐκ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀγγλικῶν στόλου. Περί δὲ τοῦ Λὸν Μιχουέλου, αὐτὸς διασκεδάζει τὸς φόβους του, βυθίζόμενος εἰς τὰ πλέον παροξυντικὰ ὄργια.

(Μηλτας Ἐφημ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Γεώργιος Ἀλμπέρτης Τήνιος, ἱατρὸς δόκιμος περὶ τὸ ἐμφυλίσμα, καὶ μετεργόμενος τὸ ἐπάγγελματ' αὐτοῦ μετὰ δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ πενήλθε διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἐφθασε κατ' αὐτὸς ἐνταῦθα. Εἰδοποιούνται δὲ οἱ φιλόπαιδες γονεῖς, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ προφυλάξωσι τὰ τέκνα τῶν ἀπὸ τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα τῆς εὐλογίας νόσου, ὅτι δύνανται νὰ τὸν ζητῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Ἀγαλοπούλου ἐν τῷ παρλίῳ, ὅπου κατοικεῖ.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἀρ. 25. Σελ. 138, Στῆλ. 6', στίχ. 10 κατωθεν, ἀντὶ Α. Καμπάνη, ἀντὶ Λεονάρδου Καμπανάρη. — Καὶ Ἀρ. 27. Σελ. 132, Στῆλ. 6', Στίχ. 36, προστεθῆναι τὸ ὄνομα Ιω. Φίλωνος· εἰ δὲ τὰ πρωτομπεθῆτα φύλλα τοῦ αὐτοῦ Ἀρ. 27-28, Σελ. 151, Στῆλ. 4', Στίχ. 13. κατωθεν, ἀντὶ 25 ἀντὶ 26. καὶ Σελ. 151, Στῆλ. 6', Στίχ. 10 παρὰ στίχ. 6 καὶ καὶ Σελ. 156, Στῆλ. 6', στίχ. 19, ἀντὶ διόρθωσις.